

ضرورت استفاده از ظرفیتهای مغفول مناطق آزاد برای رونق تولید

فریدریش فون هایک اقتصاددان بزرگ معتقد بود که «تمدن با افزایش شمار کارهای مهمی که هنگام انجامشان به آنها نمی اندیشیم، پیشرفت می کند.» این جمله را وام می گیرم و به مساله امروز ایران می پردازم. بر کسی پوشیده نیست که به واسطه تحریم های ظالمانه آمریکا علیه ایران، تولید به معنای کلان آن با مشکل مواجه شده است و تلاش وسیعی در خارج از کشور صورت می گیرد تا زنجیره امید مردم از هم گسسته شود که البته موفق نخواهند شد.

امسال آنچنان که رهبر معظم انقلاب نامگذاری کرده اند، سال رونق تولید است. تولید، کلید توسعه است. توسعه، مفهومی فراتر از پول، ماشین آلات و یا حتی داشتن سیاست های خوب است. توسعه درباره انسان های واقعی و شیوه زندگی آنهاست. توسعه درباره ی مناطقی است که می توان در آنجا تولید را راه انداخت؛ به انبوه رساند؛ شغل ایجاد کرد و به درآمد پیش بینی نشده در کشور رسید. پس اینکه چطور با مشکل و یا حتی با شکست روبرو می شوید، مشخص می کند چگونه به موفقیت، توسعه و تولید دست می یابید. بدین ترتیب، دستور کار ما روشن است. باید به سمت تولید و رونق آن پیش برویم. اما چگونه؟ از چه نقطه ای؟ و در کجا؟

سالهاست در ایران ظرفیتی به نام مناطق آزاد تجاری برای رونق اقتصاد ایجاد شده است. اگرچه مدیران آن به دور از هیاهوی سیاست مشغول به کارند اما کمتر به ظرفیت های آن رجوع می شود. استراتژی تشویق توسعه صادرات، اساسا پس از یک دوره سخت در عموم کشورهای در حال توسعه بوجود آمد تا به جای سیاست واردات، به سراغ توسعه اقتصادی به پیش بروند.

ما باید تلاش کنیم در ایران قبل از اینکه سخن بگوییم، گوش فرادهیم. قبل از اینکه بنویسیم، فکر کنیم. قبل از اینکه خرج کنیم، تولید را راه بیندازیم. قبل از اینکه سرمایه گذاری کنیم، تحقیق کنیم. قبل از اینکه انتقاد کنیم، صبر کنیم. قبل از اینکه تسلیم شویم، دوباره تلاش کنیم. این مانیفست ما برای رونق تولید است. تسلیم نمی شویم. توسعه یافتگی و توسعه نیافتگی دو روی یک سکه اند. مرز باریکی است. اگر امروز به توسعه نیندیشیم و برای آن تلاش نکنیم، فردا بسیار دیر است.

